

Alkotmánybíróság
részére

Hivatkozási szám.: IV/577-1/2022.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr. Biczó László

mint

indítványozó korábban csatolt meghatalmazás alapján jogi képviselőként eljárva az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja, illetve Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján a jogorvoslati lehetőségek kimerítése után és a törvényes határidőn belül az alábbi

hiánypótlással egységes szerkesztett indítvány

terjesztem elő a IV/577-1/2022. ügyszámú felhívás tekintetében

A hiánypótlásban felhívottakkal kiegészített részt aláhúzva és félkövéren írjuk.

Indítványozom, hogy az Alkotmánybíróság mondja ki a Szigetszentmiklósi Járásbíróság 4.B.271/2020/24. számú ítéletét helybenhagyó Budapest Környéki Törvényszék 1.Bf.383/2021/8.számon 2021. október 20. napján meghozott jogerős végzésének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt. A hivatkozott döntés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot.

Az alapjogsértés jelen esetben abban áll, hogy az Indítványozó igényérvényesítési lehetőségét elvonta a Budapest Környéki Törvényszék a jogerős végzése azzal, hogy nem biztosította részére a tárgyaláshoz való jogát, amellyel megsértette a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot, valamint, hogy az elsőfokú bíróság olyan lényeges bizonyítékokat (tanúk meghallgatása) rekesztett ki a büntetőeljárásból, s

[REDACTED]

ennek megfelelően hozta meg ítéletét, amely a bűncselekmény sérelmét elszenvedő panaszos büntetőjogi igényének érvényesítéséhez fűződő jogát sértette meg.

INDOKOLÁS

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) Tényállás

- (1) 2016. októberében [REDACTED] Budapest Főváros XVIII. Kerületi Hivatal Gyámügyi Osztályán jegyzőkönyvbe diktálta bejelentését, miszerint gyermeke, [REDACTED] 2016. október 2. napján otthonukban azt mondta édesanyjának, hogy „*Megesszük apa kukiját, hamm, hamm?*”. [REDACTED] elmondta továbbá, hogy kérésére a gyermek édesanyja ujjával eljátszotta, hogy „*hogyan kell megenni apa kukiját?*”, ennek során [REDACTED] édesanyja mutatóujját ujjközépig szájába vette, arra erősen ráharapott és ujjja végét nyelvével simogatta, ezen kívül édesanyjának azt is említette, hogy „*Apa kukija szőrös izű.*” [REDACTED] állítása szerint fentiekén túl, kk. [REDACTED] megmutatta neki, hogy hogyan szokta édesapja fürdés közben az ujját a gyermek fenekébe dugni.
- (2) [REDACTED] bejelentésére tekintettel a XVIII. Kerületi Hivatal Gyámügyi Osztálya kk. [REDACTED] védelembe vétele érdekében közigazgatási eljárást indított, ezzel egyidejűleg [REDACTED] kérésére, a bejelentést, ideiglenes intézkedés céljából a bíróság részére is továbbították, továbbá a BRFK Gyermekek- és Ifjúságvédelmi Osztályán ismeretlen tettes ellen feljelentést tettek. A feljelentés alapján a BRFK Gyermekek- és Ifjúságvédelmi Osztálya 01000/2963/2016.bü. számon folytatott nyomozást, a büntetőeljárás utóbb megszüntetésre került.
- (3) Ezt követően [REDACTED] Indítványozó, [REDACTED] édesapja feljelentést tett [REDACTED] vádlottal szemben 1 rb., a Btk. 268. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő hamis vád büntett gyanúja miatt. A feljelentést a rendőrség elutasította, ezt követően az Indítványozó panaszt tett az elutasítással szemben. Az ügyészség a panaszt elutasította, ezért
- [REDACTED]

[REDACTED]

az Indítványozó 2019. júl. 15. napján kelt és a jogi képviselője által előterjesztett vádindítványban a Szigetszentmiklósi Járásbírósághoz fordult jogorvoslatért.

- (4) Az elsőfokú bíróság szerint [REDACTED] a gyámhivatali bejelentés, illetve az alapügy során tett tanúvallomásai során kizárólag a [REDACTED] hallottakat adta elő. Megállapította, hogy [REDACTED] egyetlen esetben sem adott elő olyan tényállítást, amivel kijelentette volna, hogy [REDACTED] bűncselekményt követett volna el. A bíróság kimondta, hogy a hamis vád megállapításának valamennyi elengedhetetlen feltétele hiányzik, így nem valósult meg a hamis vád bűncselekménye, és felmentő ítéletet hozott.
- (5) A járásbíróság ítélete ellen az Indítványozó jogi képviselője fellebbezést jelentett be a vádlott bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása érdekében. A Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helybenhagyta és annak minden rendelkezését és megállapítását fenntartotta.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

- (6) Az Abtv. 27. § (1) bekezdés b) pontja alapján alkotmányjogi panasz csak abban az esetben terjeszthető elő, ha az érintett személy jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette vagy az számára nincs biztosítva.
- (7) Jelen ügyben a Szigetszentmiklósi Járásbíróság 4.B.271/2020/24. számon hozott felmentő ítélete ellen a Be. 579. § (1) bekezdésében biztosított fellebbezés előterjesztésére került sor, amely nyomán a másodfokon eljáró Budapest Környéki Törvényszék 2021. október 20. napján, 1.Bf.383/2021/8. számon hozott jogerős végzésével helybenhagyta a Szigetszentmiklósi Járásbíróság ítéletét, amely ekképpen 2021. október 20. napján jogerőssé vált.
- (8) Tekintettel arra, hogy az ügyben a Szigetszentmiklósi Járásbíróság 4.B.271/2020/24. számon hozott ítélete, valamint a Budapest Környéki Törvényszék 1.Bf.383/2021/8. számon hozott jogerős helybenhagyó végzése az ügy érdemében hozott döntésnek minősül, ezúton nyilatkozom, hogy felülvizsgálati eljárás, illetve perújítás nincs folyamatban. A Budapest
- [REDACTED]

[REDACTED]

Környéki Törvényszék végzése ellen a további fellebbezés lehetőségét pedig a Be. 615. § (1) bekezdése zárja ki.

- (9) Hivatkozom az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat (továbbiakban: Ügyrend) 32. § (1) bekezdésének második részére, mely alapján az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasz akkor is benyújtható, ha törvény felülvizsgálati kérelem vagy indítvány benyújtását is lehetővé teszi. Erre vonatkozólag nyilatkozom, hogy jelen ügyben törvény nem tette lehetővé felülvizsgálati kérelem megindítását a hivatkozott végzéssel szemben.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

- (10) Az Alkotmánybíróság 2022. február 21. napján kelt, IV/577-1/2022. ügyszámú felhívását postai kézbesítés útján az indítványozó jogi képviselője, Dr. Biczó László ügyvéd [REDACTED] 2022. március 22. napján vette kézhez, amelyre figyelemmel az Abtv. 55. § (3) bekezdése által előírt 30 napos határidő megtartottnak minősül.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

- (11) A Szigetszentmiklósi Járásbíróság 4.B.271/2020/24. számú ítéletében a pótmagánvádló által emelt vád alól felmentette a terheltet, majd ezen ítéletet a Budapest Környéki Törvényszék 2021. október 20. napján, 1.Bf.383/2021/8. számon hozott végzése helybenhagyta, mely bírósági döntéssel megsértette Indítványozó Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésében rögzített, tisztességes eljáráshoz való jogát azzal, hogy kérelme ellenére a másodfokú bíróság nem tartott tárgyalást, mellyel elvonták a nyilvános tárgyaláshoz és a közvetlenséghez való jogát, továbbá a fegyverek egyenlőségének elve is megsértésre került.
- [REDACTED]

[REDACTED]

(12) Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványai különösen: a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás igazságossága, a tárgyalás nyilvánosságának és a bírói döntés nyilvános kihirdetésének a követelménye, a törvény által létrehozott bíróság, a bírói függetlenség és a pártatlanság kiválasztása, továbbá az észszerű határidőn belüli elbírálás követelménye. A szabály de facto nem állapítja meg, de az Alkotmánybíróság értelmezése szerint része a tisztességes eljárásnak az is, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége. (22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]; 2/2017. (II. 10.) AB határozat, Indokolás [49]-[50]; 3357/2017. (XII. 22.) AB határozat, Indokolás [37])

(13) Az eljárásra irányadó alapvető alapjogi garanciák közé tartozik, hogy a bíróság határozatát úgy hozhatja meg, ha lehetőséget biztosított arra, hogy a vádló és védelem az álláspontja bizonyításához szükséges bizonyítékokat a tárgyaláson kifejtthesse. Jelen ügy kulcsszereplője volt a családsegítő intézmény tanúja, akinek a vádlott először fejtette ki a sértettre, és annak feltételezett cselekményére vonatkozó álláspontját.

(14) Ezen tanúnak a vallomása, különösen, hogy a pótmagánvádas eljárás természetéből fakadóan a nyomozás során alaptól is korlátozás alá esnek a sértett panaszos jogai, hiszen az állami közhatalmi ügyészi felügyeleti szakmai kontrollrendszer nem tud érvényesülni (erőegyensúlytalan helyzet), ennek alapján a nyilvános tárgyalásnak (ami sok esetben ezért az érdemi alanyi bizonyítás szubsztanciális keresztmetszete) kulcsjelentősége van alapjogi, és különösen fegyveregyenlőségi szempontból.

(15) Így azzal, hogy az Indítványozó kérelme ellenére a törvény által kötelezően tartandó tárgyalás megtartása nélkül, ennek figyelmen kívül hagyásával, a másodfokú bíróság nem tartott tárgyalást az eljárása során megfosztották Indítványozót a tárgyaláshoz és közvetlenséghez való jogától, amely gyakorlatilag meggátolta a bizonyítás felvételét a pótmagánvádas eljárás jogorvoslati stádiuma során.

(16) A hivatkozott tanút [REDACTED] gyébiránt a pótmagánvádló által előterjesztett vád szempontjából, perdöntő, az érdemi bűnösséget alapvetően megalapozni képes vallomás

[REDACTED]

[REDACTED]

volt várható. Ő volt az ugyanis, aki előtt a vádlott az inkriminált kifejezéseket elsőként, és kifejezetten, több alkalommal megvalósította. A vallomásának bizonyítékként való felhasználhatósága lehetőségét megfosztó bírói döntés (azaz jelen esetben a bizonyítási indítvány elutasítása), a tisztességes eljáráshoz való jogot – különösen egyedi módon a konkrét ügyben a pótmagánvádlói státusz szemszögéből vizsgálva a panaszos felhívott alapjogát súlyosan sérti.

(17) Ráadásul szükséges kiemelni, hogy ha ennek okán, ha egy bíróság egyáltalán nem ad lehetőséget a vádnak egy, a bűnösséget alapvetően megalapozni képes terhelő bizonyíték, érdemi eljárásbeli bevezetésére, ezzel a vádló felelősség megállapítását implikáló nézeteit, az azokat alátámasztó bizonyítékokat és bizonyítást alapvetően hiábavalóvá teheti, az egyéb ezzel esetlegesen összhangba hozható bizonyítékokat is mintegy semmibe véve, és ezzel a vádlói állásponttal szemben hoz felmentő rendelkezést, azzal a tisztességes eljárás jogát csonkolja, a fegyveregyenlőség elvét sérti, a panaszos pótmagánvádló büntetőjog igényének, vádlói jogai érvényesülésének jogát nyíltan negligálja, ezzel a tisztességes eljáráshoz való alapjog, a fegyveregyenlőség elvének Alapjogát sérti meg.

(18) A fenti jogsértések olyan kirívóak, hogy az Indítványozót jogai érvényesítésében megakadályozták, és amelyek nyilvánvalóan ellentétesek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való joggal. Az előbb említett jogsérelmeket az Indítványozó szenvedte el, ami kétséget kizáróan megalapozza az érintettségét.

(19) Az Alkotmánybíróság 14/2004. (V. 7.) AB határozatában kimondta, hogy „a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye. A büntetőeljárás szempontjából ezek a tételek a büntető igazságszolgáltatás történeti rendszereinek felhalmozódott tapasztalatán alapulnak. Eszerint: az igazság feltárásának az a legmegfelelőbb módja, ha az ítékezésében független és pártatlan bíróság nyilvános tárgyaláson, a bizonyítás tekintetében egyenlő jogokkal részt vevő felek aktív közreműködésével lefolytatott eljárás eredményeként,

[REDACTED]

közvetlen észlelése útján szerzett bizonyítékok szabad mérlegelésével állapítja meg a büntető felelősségre vonás eldöntéséhez szükséges tényeket.”

(20) Jelen esetben az indítványban kifejtett okokból megállapítható, hogy a bíróság a bizonyítás tekintetében nem biztosította a fegyverek egyenlőségét, a tárgyaláshoz való jogot, illetve a nyilvánossághoz való jogot, mellyel megsértette Indítványozó Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való jogát.

e) Annak bemutatása, a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

(21) Az Abtv. 29. § értelmében az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott tisztességes eljáráshoz való jogot. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény hivatkozott rendelkezése olyan alapvető jogok együtteséből áll, amely megsértése esetén helye van a bírósági döntés(ek) megsemmisítésének [3127/2019. (VI. 05.) AB határozat].

(22) Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt rendelkezések alapvető jogok, amelyek megsértése esetén helye van a bírósági döntés(ek) megsemmisítésének [3127/2019. (VI. 05.) AB határozat].

(23) Ezen felül kiemelendő, hogy az alapjogok megvalósulása, illetve sérelme Alaptörvényt sértő és azt értelemszerűen érintő kérdés.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezésének pontos megjelölése

[REDACTED]

(24) Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”.

b) Alkotmányjogi panasz érdemi indokolása

Érdemi indokolás hiánya

(25) A Szigetszentmiklósi Járásbíróság ítéletében kimondja, hogy [REDACTED] egyszer sem adott elő olyan tényállítást, mely szerint az Indítványozó bűncselekményt követett el (Ítélet 9. oldal 4. bekezdése). A vádlott indirekt kifejezéseire az elsőfokú bíróság akként utal, hogy az nem minősül tényállításnak, továbbá kimondja, hogy a hamis vád bűncselekménye megállapításának elengedhetetlen feltétele, hogy a vádoló pontosan körülírt cselekmény elkövetését tulajdonítsa egy másik személynek. A járásbíróság szerint a hamis vádolás alapját adó tényeknek kifejezettnak és közvetlennek kell lenni, hogy azok büntetőeljárás megindítására alapul szolgálhassanak (Ítélet 9. oldal 2. bekezdése)

(26) Az elsőfokú bíróság azon túl, hogy szembehelyezkedik ítéletében a bírósági gyakorlattal [A vádolás alakiséghez nem kötött, szóban, írásban vagy bármely más közlést tartalmazó módon megvalósítható (BH2008. 208.)], nem tett eleget a tényállástisztázási kötelezettségének.

(27) A Budapest Környéki Törvényszék a végzésében az elsőfokú bíróság minden megállapítását fenntartotta, ezzel pedig a törvényszék is inkonzisztensen alkalmazta a Büntető Törvénykönyvet, például amikor kimondta, hogy „*Büntetőeljárást eredményező hamis vád büntette akkor valósul meg, ha az elkövető a hatóság előtt meghatározott személyre vonatkozóan tett tényállítása objektíve valótlan, és ezt a tényt az elkövető tudata is átfogja, vagyis tudja azt, hogy a valóságnak meg nem felelő tényállításával ártatlan személyt bűncselekmény elkövetésével alaptalanul vádol.*” (Ítélet 4. oldal 12. pontja) Ezzel szemben a hatályos bírói gyakorlat szerint a hamis vád szándékosan (hamis vád

[REDACTED]

[REDACTED]

büntette) és gondatlanságból is (hamis vád vétsége) elkövethető. A szándék jellemzően egyes szándék, de nem zárható ki az eshetőlegesen szándékkal való elkövetés sem (BH2001. 97.).

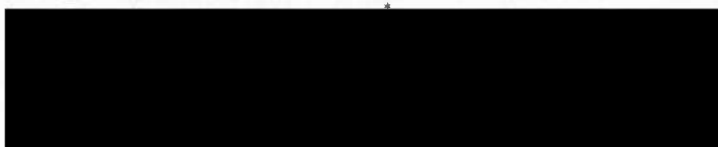
(28) A másodfokú döntés indokolása körében lényegében megismételte a Szigetszentmiklósi Járásbíróság érveit, és figyelmen kívül hagyta a fellebbezésen foglalt jogsértéseket. Álláspontunk szerint, ha a fellebbviteli bíróság ignorálja a jogorvoslati kérelemben feltárt jogsértéseket és teljes egészében megismétli az elsőfokú ítélet megállapításait, a felmentést támadó jogorvoslati érvekre pedig egyáltalán nem reagál, az az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárásból való jog súlyos megsértése. /Ld. AB IV.1220-17/2018. sorszám alatti döntés, aminek lényege, hogy amennyiben az indokolás nem érdemi, az az Alaptörvényben foglalt tisztességes eljárásból való jogot alapvetően sérti meg./

(29) Az Alkotmánybíróság határozatában az alábbiakat mondta ki: "a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposítással megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon." (7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]–[34]) Figyelemmel arra, hogy a másodfokú bíróság a jogorvoslati érvekre a legkisebb mértékben sem reagált, így elmulasztotta teljesíteni ezen minimális kötelezettségét, mely mulasztással megsértette Indítványozó tisztességes eljárásból való jogát.

A nyilvános tárgyaláshoz való jog megsértése

(30) Budapest Környéki Törvényszék Alaptörvényt is sértő, súlyosan jogszabálysértő módon járt el, amikor a fellebbezés elbírálásáról tanácsulésen döntött Indítványozó kifejezett tárgyaláson történő elbírálás iránti indítványa ellenére.

(31) A másodfokú bíróság a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 598. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozva nem rendelt el nyilvános tárgyalást, azonban jelen ügyben a törvényszék azt nem mellőzhette volna. A Be. 598. § (5) bekezdése szóhasználatának alapján „(...) a (4) bekezdés szerinti tájékoztatás (nyilvános ülés indítványozásának lehetőségére), kiterjed arra is (...)

hogyan a vádló nyilvános ülés megtartását indítványozza, ha ezt határidőben teszi meg. Az Indítványozó ezt határidőben megtette.

(32) A Budapest Környéki Törvényszék 1.Bf.383/2021/8. számú végzésének [13] pontjában a következő állítás olvasható: „Ha az első okú bíróság felmentette a terheltet, vagy vele szemben az eljárást megszüntette, ugyanígy, tanácsulésen jár el a másodfokú bíróság azzal, hogy akkor – és csakis akkor – van helye szintén tanácsulésen eljárva határozatot hoznia a másodfokú bíróságnak, ha a másodfokú eljárás során nem válik kedvezőtlenebbé a terhelttel szembeni döntés.”. Ezen következtetés azonban jogszabálysértő és önkényes, hiszen nem következik a jogszabályból. A Be. 598. § (1) bekezdés b) pontja szerint a bíróság tanácsulésen határoz a vádlott felmentéséről vagy az eljárás vele szemben történő megszüntetéséről. Ez a rendelkezés viszont nem alkalmazható, hiszen a másodfokú bíróság nem felmentő döntést hozott, hanem helyben hagyta az elsőfokú felmentő ítéletet. Fogalmilag kizárt, hogy valakit kétszeresen mentsenek fel, ezért ez a törvényi rendelkezés nem alkalmazható jelen ügyben. A bíróság által hivatkozott jogszabályhely akkor lenne alkalmazható, ha az elsőfokú bíróság marasztaló ítéletet hozott volna, és a másodfokú bíróság mentené fel a terheltet. Ezt a levezetést támasztja alá a Be. kommentárja is, amikor a következőt írja: „A törvény (kivételesen) a fellebbezés érdemi elbírálását és a másodfokú ügydöntő határozat hozatalát is lehetővé teszi tanácsulésen (...) Ha a fellebbezésre, az ügyészesség nyilatkozatára, az arra tett észrevételekre is figyelemmel az ügyiratokból az kétségtelenül megállapítható, hogy az első fokon bűnösnek kimondott és fellebbezéssel érintett vádlott felmentésének vagy vele szemben az eljárás megszüntetésének van helye, az erről rendelkező ügydöntő határozatot a másodfokú bíróság tanácsulésen is meghozhatja.”

(33) A Be. kommentárja a nyilvános ülés tűzésével kapcsolatban a következőképp szól: „Amennyiben e határidőn belül akár az ügyészesség, akár a vádlott, vagy a védő, illetve a fellebbező indítványt tesz a nyilvános ülésen vagy a tárgyaláson történő elbírálásra, a fellebbezés tanácsulésen nem intézhető el. Az elintézés formája (nyilvános ülés, tárgyalás) tekintetében az indítvány a másodfokú bíróságot nem köti. A nyilvános ülésen vagy tárgyaláson történő elbírálásra vonatkozó, és a fenti határidőn belül előterjesztett indítvány esetén azonban a másodfokú bíróságnak a fellebbezés elbírálását nyilvános ülésre feltétlenül ki kell tűznie.”.

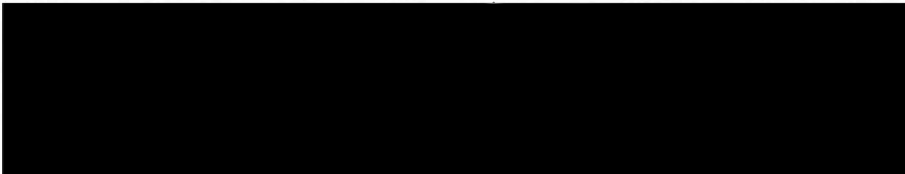

(34) A kommentár hivatkozásait erősíti meg analóg módon a korábbi Be., az 1998. évi XIX. törvény értelmezéséről szóló 1. számú BK vélemény 9. pontja „A Be. 360. §-ának (4) bekezdése alapján a vádlott (védő, ügyész, illetve a fellebbező) nyilvános ülés vagy tárgyalás tartását kérheti. A rendelkezés értelmében az ilyen kérelem ténye tartalmilag azt jelenti, hogy benyújtója ellenzi az ügy tanácsülésen való elbírálását, ez pedig köti a bíróságot. Tehát ilyen kérelem esetén a bíróság – függetlenül attól, hogy a kérelem nyilvános ülés vagy tárgyalás tartására irányul-e – tanácsülést már nem tarthat. b) Ebbe képest – nyilvános ülés tartása iránti kérelem esetében a bíróságnak nyilvános ülést kell kintűznie”.

(35) Összegezve a fentebb leírtakat, megállapítható, hogy az ügyben eljáró bíróság szembehelyezkedett a bírósági gyakorlattal, a Kúria hatályos Be. alatt is fenntartott 1998. évi XIX. törvény értelmezéséről szóló 1. számú BK véleményével, még hozzá indokolás nélkül. Ezen felül contra legem alkalmazta a Be. szabályait, és nem adott lehetőséget az Indítványozónak érvei kifejtésére a közvetlenség elve alapján, holott az igazságszolgáltatás egyik funkciója és sajátossága éppen a közvetlenség elvére épül.

(36) Tény, hogy az Alkotmánybíróság nem egy harmadfokú „szuperbíróság”, ebből pedig az következik, hogy alapvetően nem semmisíthet meg bírói döntést csupán azért, mert máshogy értelmezi a jogszabályokat. Ugyanakkor a testület következetes gyakorlata szerint a contra legem jogértelmezés felveti a bíróságok törvényeknek való alávetettsége elvének sérelmét is. A jogállamiság elvéből, követelményéből az is következik, hogy a jogértelmezés nem válhat a jogalkalmazó szerv önkényes, szubjektív döntésének eszközévé. Ellenkező esetben sérülne a jogbiztonság követelménye, a jogalkalmazó szervek döntéseire vonatkozó kiszámíthatósági és előre láthatósági elvárás" (3026/2015. (II. 9.) AB határozat, Indokolás [27]; de ugyanígy: 3173/2015. (IX. 23.) AB határozat, Indokolás [52]).

(37) Jelen esetben nem pusztán arról van szó, hogy a Be. esetlegesen többféleképpen értelmezhető, csekély jelentőségű rendelkezése kapcsán jelenik meg többféle joginterpretáció, hanem egy kulcsfontosságú, alkotmányos garanciákkal védett jogkérdésben döntött tévesen a bíróság, hiszen a önkényes és szubjektív, figyelmen

[REDACTED]

kívül hagyja a Kúria állásfoglalását, illetve szembenegy a jogalkotó nyilvánvaló akaratával, mindezeket ráadásul indokolás nélkül.

(38) A fentiekén túl a bíróság döntéseivel megsértette a fegyveregyenlőség és a közvetlenség elveit, hiszen a fellebbezést úgy bírálta el, hogy nem engedte (pedig kötelessége lett volna), hogy az Indítványozó részletesen, személyesen kifejtse álláspontját, és kizárólag az írásbeli jogorvoslati kérelem tartalma alapján hozott döntést. Ennek kapcsán kiemelő, hogy az Alkotmánybíróság más ügyben arra mutatott rá, hogy a fegyveregyenlőség elvének a lényege az ügy szempontjából jelentős nyilatkozatokhoz és bizonyítékokhoz való hozzáférés mindkét fél számára, valamint lehetőség arra, hogy észrevételeit előadhassa a bíróság előtt (3100/2015. (V. 26.) AB határozat, Indokolás [115]). Alkotmánybíróság értelmezése szerint pedig része a tisztességes eljárásnak az is, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége. (22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49])

(39) Mindezek alapján pedig a másodfokú bíróság megsértette Indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát azzal, hogy jogellenesen indítványa ellenére nem biztosította a tárgyalás tartásához való jogot Indítványozó részére, illetve meggátolta Indítványozót abban, hogy bizonyítékait közvetlen módon prezentálhassa a másodfokú bíróság részére.

Bizonyítástól való megfosztás

(40) Az eljárásban alapjogi garancia az, hogy legyen lehetősége a vádnak és védelemnek az álláspontja bizonyításához szükséges bizonyítékoknak a tárgyaláson való bemutatására. Jelen ügy kulcsszereplője volt a családsegítő intézmény tanúja [REDACTED] akinek a vádlott először fejtette ki a sértettre, és annak feltételezett cselekményére vonatkozó álláspontját, illetve aki a feljelentést is megtette.

(41) A tanú vallomása, különösen, hogy a pótmagánvádas eljárás természetéből fakadóan a nyomozás gyakorlatilag nem történik, így a sértett panaszos jogai a nyomozásban megjelenő jogosultságok is a tárgyalási szakban jelennek meg. Ebben az értelemben egy ilyen súlyú tanú kirekesztése a panaszos nyomozati eljáráshoz és tárgyalási bizonyításhoz, következésképpen a

[REDACTED]

[REDACTED]

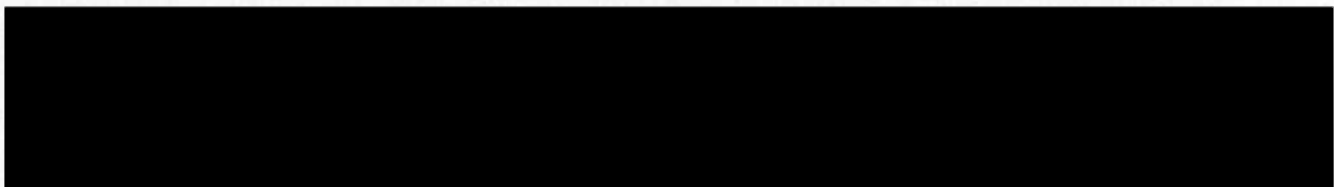
vádra való eleve alkalmasság kritériumait rombolják le, ebben az értelemben kétszeresen – hisz sem adekvát nyomozás nem volt, a bizonyíték eleve elutasítása (ha úgy tetszik kirekesztése) okán sem adekvát tárgyalásról nem beszélhetünk, hisz utóbbi is szükségképpen csonka. Ez kétszeres Alapjogsértést hoz létre.

(42) Ki kell itt emelni, hogy a pótmagánvádas eljárás lényegéből fakadóan, az állami közhatalmi Ügyészi felügyeleti szakmai kontrollrendszer itt nem tud érvényesülni (erőgyensúlytalan helyzet áll elő), ennek alapján a nyilvános tárgyalásnak (ami sok esetben ezért az érdemi alanyi bizonyítás szubsztanciális keresztmetszete) kulcsjelentősége van Alapjogi, és különösen fegyveregyenlőségi szempontból. erre figyelemmel a tárgyalási szakban a pótmagánvádas eljárásban az elutasított bizonyítás lényegében végzetes lehet az azt érvényesíteni kívánó oldaláról nézve.

(43) A hivatkozott tanú [REDACTED] pótmagánvádoló által előterjesztett vád szempontjából, perdöntő, az érdemi bűnösséget alapvetően megalapozni képes vallomás volt várható. Ő volt az ugyanis, aki előtt a vádlott a tárgybeli kifejezéseket elsőként, és kifejezetten, több alkalommal előadta. Vallomásának bizonyítékként való felhasználhatósága lehetőségét megfosztó bírói döntés (azaz a bizonyítási indítvány elutasítása), a tisztességes eljáráshoz való jogot – különösen egyedi módon a konkrét ügyben a pótmagánvádloi státusz szemszögéből vizsgálva a panaszos felhívott alapjogát súlyosan sérti.

(44) Szükséges kiemelni, hogy ha a bíróság egyáltalán nem ad lehetőséget a vádnak egy a bűnösséget alapvetően megalapozni képes terhelő bizonyíték prezentálására, ezzel a vádló felelősség megállapítását irányzó erőfeszítéseit teszi okafogyottá. Ez pedig a tisztességes eljáráshoz való alapjog, a fegyveregyenlőség elvének alapjogát sérti meg.

(45) **Hangsúlyozandó, hogy a Be. kommentárja is megerősíti azt az álláspontot, mely szerint a pótmagánvádloi fellépés Alaptörvényben megjelenő védelmet élvez: „A pótmagánvád - a sértett jogainak védelme érdekében - a törvényben meghatározott esetekben lehetővé teszi, hogy a sértett a közvádloi jogaival élni nem kívánó ügyész helyébe lépjen, és kikényszerítse a bírósági eljárást; ezáltal is biztosítva a bírósághoz fordulás (Alaptörvény XXVIII. cikk) alkotmányos jogának érvényesülését.”.**

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, hogy az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

(1) Nyilatkozom, hogy az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági döntések végrehajtásának felfüggesztésének kezdeményezésére nem került sor.

b) **Ügyvédi vagy kamarai jogtanácsosi meghatalmazás eredeti példánya, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)**

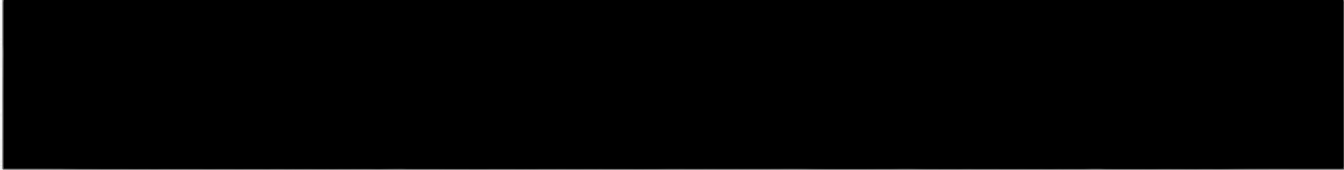
(2) A tisztelt Alkotmánybíróság részére mellékelten megküldésre kerül az indítványozó jogi képviselőjének képviseleti jogosultságát megalapozó, kifejezetten az alkotmányjogi panasz benyújtására és az Alkotmánybíróság előtti képviselet ellátására vonatkozó ügyvédi meghatalmazása.

c) **Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról**

(3) Az Abtv. 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel, az Indítványozó nyilatkozik, hogy nem járul hozzá személyes adatainak nyilvánosságra hozatalához.

d) **Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)**

(4) A tisztelt Alkotmánybíróság részére mellékelten megküldésre kerülnek az Alapiratok, amelyben a Szigetszentmiklósi Járásbíróság 4.B.271/2020/24. számú ítélete, valamint a Budapest Környéki Törvényszék 1.Bf.383/2021/8. számú végzése, amelyekből az Indítványozó érintettsége kétséget kizáróan megállapítható.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot a fentiekben kifejtettek alapján az alkotmányjogi panasz befogadására és az indítványnak megfelelő döntés meghozatalára.

Budapest, 2022. április 21.

Tisztelettel:

Indítványozó

képviseli:

DR. BICZÓ LÁSZLÓ

